

или какво да правимъ? — Кажете ни, защото ний вече сме отчаянни, и Турците ни испоробиха, отнеха, окрадиха, избиха и напълниха съ роби Азия и Африка, . . . Тогази отиде писаря при Министрите и имъ обяви за всичко що му изказахъ, и тъй му казали да отида въ къщата на Министра Иностраннихъ дѣлъ Г-на Христича въ четвъртакъ въчерь, и тъй сполучихъ; ходихъ при него, дѣто разговаряхъ до полъ часъ въобще за всичко; той ми показа много примѣри: „че тъзи работа е много мячна и сега не е времето ѝ, защото е Турция на миру, и Россия има нѣкои планове, а Сърбия и Черна-гора сами не могатъ се завзе; заради това“

Ето що той каза за нась: „Ний както обичами Сърбия, сѫщо тъй обичами и Българите; както глѣдами да не са изгуби единъ Сърбинъ, сѫщо глѣдами да не са изгуби и единъ Българинъ, а останалитѣ приказки сѫ *сокакъ лакжедии*, които ги говорятъ момчетъята, а ний тъй не глѣдами, нѣ рабно и братски поздравлявами народа, който си доби Церковна самоуправна! да глѣда да си урѣди сега школитѣ, да се учи, да работи и обогати, че тогава може нѣщо да успѣй, защото то само ще му даде въ рѣката за да стане просвѣтенъ и богатъ, безъ да гини нѣкой; не мога се угрѣши да ви кажа за хайдутитѣ: че подиръ ще изгубите най добрите си хора и нищо не можете направи, за то казвамъ: стойте за сега докъ му доде врѣме. А то прошение нѣма си място, и не го давайте, защото, тѣ консулитѣ, ще го поднескатъ на Портата, и тя ще похвани всички тѣ първи хора и ще ги погуби, сюрдиса“ Това е отговора на Правителството и Совѣта, за който ви по горѣ казахъ, мислете сега вий

Отговора на Любена Каравелова е: Той се сърди що вий сте ме испроводили да ходя до правителството и да хортувамъ и не ще да упознае вашите писма и подписи. „Не познавамъ тия писма и подписи, не сѫ истински, казва Л. Каравеловъ, и нѣма България централенъ Комитетъ. Дѣ е той?? Кой